

[Pia Kjærsgaard]

år, og lad så Det Kongelige Teater spille de forestillinger, som kan finansieres via billetindtægter, sponsorstøtte og f.eks. salg til Danmarks Radio eller TV 2.

Så er der spørgsmålet om det lukkede Kongelige Teater, nemlig det teater, der kun er en bygning, når turisterne er her i landet og ikke kan opleve teatret indefra. Det er tiden, hvor der kunne laves specielle danske forestillinger, balletter, operaer eller andre traditionelle forestillinger til glæde for turisterne og pengekasen. Jeg ved godt, at der er åbnet lidt for første gang for, at turisterne kan få glæde af vores teater, men det er langtfra nok. Netop i den del af sæsonen, hvor der var mulighed for størst indtjening, lukker man.

Fremskridtspartiet ønsker en helt anderledes opstramning af Det Kongelige Teaters økonomi end den, vi har set praktiseret. Vi har et håb om, at kulturministeren vil stå fast ved sine første krav om, at teatret skal spare. Kulturministeren skal ikke lade sig lokke.

Kulturministeren må ikke hoppe med på vognen om et nyt overklassekulturhus til 300 mio. kr. Det har desværre også fra konservativ side været fremme i debatten, at det var det, man ønskede. Vi har ikke brug for nye kulturhuse i en tid, hvor de bestående ikke kan klare sig uden skatteydernes penge. Man har været vant til at få hældt guldfregn ned over sig til håbløse forestillinger, men det må være slut.

Uden for Det Kongelige Teater findes masser af aktivitet, som ikke finansieres af skatteborgerne, og med de rigtige folk på rette stol vil Det Kongelige Teater også kunne drives professionelt, hvilket vil sige med i hvert fald balance i regnskabet.

Vi skal ikke bøje af for nye krav om penge til teatret. Jeg synes faktisk, det er direkte amoralisk, at der er partier i det her Folketing, som tillader sig at komme med dagsordener, som pålægger, at nu skal Det Kongelige Teater have flere penge. Økonomien kan teatret ikke få til at virke, og man forærer massevis af penge til hver evig eneste teatergæst, som køber en billet.

Vi har en pæn og nydelig facade på Kongens Nytorv, og vi kunne også godt få et ordentligt indhold, men der er ingen logik i at tvinge skatteborgere fra Esbjerg eller Hvide Sande til at betale for, at nogle i København går i teatret.

Fremskridtspartiet har utrolig mange gange været fortalere for folkeafstemninger, og spørgs-

målet er, om Det Kongelige Teaters fremtid ikke også var et emne for en sådan afstemning. Det vil nok vise forskelligt udslag alt efter landsdel.

Lad os sikre en stram politik over for teatret, få tilskuddene bragt ned og få alle de overenskomster bragt til ophør. Og få så gang i de mere traditionelle og virkelig kvalitetsprægede stykker, som publikum ønsker at se.

Fremskridtspartiet vil anbefale, at der stilles virkelige krav om nytænkning til ledelsen af teatret for at bevare teatret.

Ole Vig Jensen (RV):

At Det Kongelige Teater giver anledning til debat, som det også er tilfældet i dag, er ikke noget nyt. Det er også en kendsgerning, at der faktisk er problemer på teatret, ganske som der altid har været, så vidt jeg har kunnet læse mig til det, i hele teatrets historie. Det er problemer, som vist i øvrigt er kendt på alle nationale scener rundt om i verden.

Det er ingen let størrelse, vi har til debat, og det bliver vel ikke lettere af, at næsten alle har en mening om Det Kongelige Teater og i øvrigt sjældent holder sig tilbage, når det gælder om at meddele offentligheden deres mening om teatret. Alligevel kan man måske sige, at det er teatrets styrke, at der er denne synlige og vedholdende interesse for dets virksomhed.

Det Kongelige Teaters grundlæggende problem i dag er, at driftsbevillingerne, om end de kan synes store, er for små til, at teatret kan indfri de forventninger, vi har til de tre kunstarter. Så enkelt er det, og jeg siger det, fordi jeg har beskæftiget mig ganske indgående med teatret og dets virksomhed i en periode.

Men det får mig også til at sige, at der selvfølgelig fortsat er forhold på teatret, som kan og skal gøres anderledes og bedre. Det mener jeg i øvrigt er en erkendelse, som også teatret selv har.

Vi har i vores dagsordensforslag klart tilkendegivet, at vi ønsker, at de barrierer og forhindringer, som vanskeliggør en smidig og hensigtsmæssig daglig drift af teatret, må fjernes. Så er det sagt. Det er utåleligt og til skade for teatret at leve med de tilbagevendende diskussioner om disse forhold. Selvfølgelig skal der være ordentlige og rimelige arbejdsforhold for de ansatte på Det Kongelige Teater, men i det, der forestår, kræves der både fordomsfrihed og